

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1889/2005**av den 26 oktober 2005****om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

kontroller av förflyttningar av kontanta medel inom
gemenskapen.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 95 och 135,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala
kommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En av gemenskapens uppgifter är att främja harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av ekonomiska verksamheter i hela gemenskapen genom att inrätta en gemensam marknad och en ekonomisk och monetär union. Den inre marknaden omfattar därför ett område utan inre gränser, i vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs.
- (2) Att vinning av olaglig verksamhet förs in i det finansiella systemet och investeras efter att ha varit föremål för tvätt är till skada för en sund och hållbar ekonomisk utveckling. Genom rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar ⁽³⁾ har därför en gemenskapsmekanism införts för att förebygga penningtvätt genom övervakning av transaktioner som utförs genom kredit- och finansinstitut och vissa typer av yrken. Eftersom det finns risk för att tillämpningen av denna mekanism kommer att leda till ökad förflyttning av kontanta medel i olagliga syften, bör direktiv 91/308/EEG kompletteras med ett kontrollsystem för kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.
- (3) Sådana kontrollsystem tillämpas för närvarande av endast ett fåtal medlemsstater, i enlighet med nationell lagstiftning. Olikheterna i lagstiftningen är till skada för en väl fungerande inre marknad. De grundläggande inslagen bör därför harmonieras på gemenskapsnivå för att garantera en likvärdig kontrollnivå när det gäller förflyttningar av kontanta medel över gemenskapens gränser. En sådan harmonisering bör dock inte påverka möjligheten för medlemsstaterna att i enlighet med de befintliga bestämmelserna i fördraget tillämpa nationella

- (4) Hänsyn bör även tas till det kompletterande arbete som bedrivs inom andra internationella forum, särskilt arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt (FATF), som bildades vid det G7-toppmöte som hölls i Paris 1989. I FATF: s särskilda rekommendation IX av den 22 oktober 2004 uppmanas staterna att genomföra åtgärder i syfte att spåra fysiska förflyttningar av kontanta medel, inbegripet ett anmälningssystem eller annan meddelandeplikt.

- (5) Därför bör kontanta medel som medförs av fysiska personer som reser in i eller ut ur gemenskapen omfattas av principen om anmälningsskyldighet. Denna princip skulle göra det möjligt för tullmyndigheterna att samla information om sådana förflyttningar av kontanta medel och vid behov överföra denna information till andra myndigheter. Tullmyndigheter finns vid gemenskapens gränser, där kontrollerna är mest effektiva, och vissa av dem har redan skaffat sig praktisk erfarenhet på detta område. Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbetet mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ⁽⁴⁾ bör tillämpas. Detta ömsesidiga bistånd bör säkerställa dels korrekt tillämpning av kontroller av kontanta medel, dels överföring av information som skulle kunna bidra till att målen för direktiv 91/308/EEG uppnås.

- (6) Med hänsyn till att anmälningsskyldigheten har ett förebyggande och avskräckande syfte, bör den fullgöras vid inresa till eller utresa från gemenskapen. För att myndigheternas åtgärder skall inriktas på betydande förflyttningar av kontanta medel, bör dock endast förflyttningar motsvarande ett belopp av minst 10 000 EUR omfattas av anmälningsskyldigheten. Dessutom bör det anges att anmälningsskyldigheten åligger den fysiska person som medför de kontanta medlen, oavsett om denne är ägare till dem.

- (7) En gemensam standard för den information som skall lämnas bör användas. Detta kommer att underlätta behöriga myndigheters informationsutbyte.

⁽¹⁾ EGT C 227 E, 24.9.2002, s. 574.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2003 (EUT C 67 E, 17.3.2004, s. 259), rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 februari 2005 (EUT C 144 E, 14.6.2005, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 juni 2005. Rådets beslut av den 12 juli 2005.

⁽³⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽⁴⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

(8) För en enhetlig tolkning av denna förordning är det önskvärt att fastställa de definitioner som behövs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

(9) Information som samlas in enligt denna förordning av de behöriga myndigheterna bör överlämnas till de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG.

Artikel 1

Mål

(10) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ är tillämpliga på den behandling av personuppgifter som utförs av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med den här förordningen.

1. Denna förordning kompletterar bestämmelserna i direktiv 91/308/EEG när det gäller transaktioner som utförs genom finans- och kreditinstitut och vissa yrken med harmoniserade regler för de behöriga myndigheternas kontroll av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.

2. Denna förordning skall inte påverka nationella åtgärder för att kontrollera förflyttningar av kontanta medel inom gemenskapen, om de vidtas i enlighet med artikel 58 i fördraget.

(11) Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får den information som samlas in i enlighet med denna förordning av de behöriga myndigheterna överlämnas till behöriga myndigheter i andra medlemsstater och/eller till kommissionen. Det bör dessutom fastställas att vissa uppgifter bör överföras vid tecken på förflyttningar av summor av kontanta medel under det tröskelvärde som fastställs i denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *behöriga myndigheter*: medlemsstaternas tullmyndigheter eller alla andra myndigheter som har bemyndigats av medlemsstaterna att tillämpa denna förordning,

2) *kontanta medel*:

a) överlåtbara innehavarpapper, inbegripet penninginstrument utställda på innehavaren, exempelvis resecheckar, överlåtbara värdepapper (inbegripet checkar, reverser eller skuldebrev samt postanvisningar), som antingen är utställda på innehavaren, har endosserats utan inskränkning, är utställda på en fiktiv betalningsmottagare eller annars har en sådan form att rätten till dem övergår vid leverans, samt ofullständiga instrument (inbegripet checkar, reverser eller skuldebrev samt postanvisningar) som är undertecknade, men där betalningsmottagarens namn är utelämnat,

b) kontanter (sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel).

(12) Behöriga myndigheter bör ges de befogenheter som är nödvändiga för att kunna utöva en effektiv kontroll av förflyttningar av kontanta medel.

(13) De behöriga myndigheternas befogenheter bör kompletteras med skyldighet för medlemsstaterna att fastställa sanktioner. Det finns dock endast anledning att föreskriva sanktioner för utebliven anmälan i enlighet med denna förordning.

(14) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av penningtvättens gränsöverskridande karaktär inom den inre marknaden, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Artikel 3

Anmälningsplikt

(15) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen och som ingår i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt i artikel 8 i denna.

1. Varje fysisk person som reser in i eller ut ur gemenskapen och medför kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR skall anmäla detta belopp till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat genom vilken denne reser in i eller ut ur gemenskapen i enlighet med denna förordning. Anmälningsplikten har inte uppfyllts om informationen är oriktig eller ofullständig.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall innehålla uppgifter om

- a) anmälaren, däribland fullständigt namn, födelsedatum och födelseort samt nationalitet,
- b) de kontanta medlens ägare,
- c) den avsedda mottagaren av de kontanta medlen,
- d) beloppet och typen av kontanta medel,
- e) de kontanta medlens ursprung och avsedda användning,
- f) transportvägen,
- g) transportmedlet.

3. Informationen skall lämnas skriftligt, muntligt eller elektroniskt, vilket fastställs av den medlemsstat som avses i punkt 1. På begäran av anmälaren skall denne dock ha rätt att lämna informationen skriftligt. Om en skriftlig anmälan har inlämnats, skall en styrkt kopia på begäran överlämnas till anmälaren.

Artikel 4

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att kontrollera att anmälningsplikten enligt artikel 3 fullgörs skall tjänstemän vid de behöriga myndigheterna ha rätt att, i enlighet med villkoren i den nationella lagstiftningen, kontrollera fysiska personer, deras bagage och deras transportmedel.

2. Om anmälningsplikten enligt artikel 3 inte uppfylls, får kontanta medel kvarhållas genom administrativt beslut i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning.

Artikel 5

Registrering och bearbetning av information

1. Den information som erhålls enligt artikel 3 och/eller artikel 4 skall registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 3.1 och göras tillgänglig för de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG i den medlemsstaten.

2. Om det framgår av de kontroller som föreskrivs i artikel 4 att en fysisk person reser in i eller ut ur gemenskapen med kontanta medel som uppgår till ett belopp som understiger tröskelvärdet enligt artikel 3 och om det finns tecken på sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får denna information, den personens fullständiga namn, födelsedatum, födelseort och nationalitet samt uppgifter om det transportmedel som används också registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i

den medlemsstat som avses i artikel 3.1 och göras tillgängliga för de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG i den medlemsstaten.

Artikel 6

Informationsutbyte

1. Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får den information som erhålls genom den anmälan som föreskrivs i artikel 3 eller de kontroller som föreskrivs i artikel 4 överlämnas till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

Förordning (EG) nr 515/97 skall gälla i tillämpliga delar.

2. Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med bedrägeri eller annan olaglig verksamhet som är till skada för gemenskapens ekonomiska intressen, skall informationen även överlämnas till kommissionen.

Artikel 7

Informationsutbyte med tredjeländer

Inom ramen för ömsesidigt administrativt bistånd får den information som erhålls enligt denna förordning översändas av medlemsstaterna eller av kommissionen till ett tredjeland, under förutsättning att de behöriga myndigheter som erhåller denna information i enlighet med artikel 3 och/eller artikel 4 samtycker till detta och med respekt för relevanta nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeländer. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta informationsutbyte, när detta är av särskilt intresse för förordningens tillämpning.

Artikel 8

Tystnadsplikt

Alla uppgifter som är av konfidentiell natur eller som överlämnats på konfidentiella grunder skall omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd från den person eller den myndighet som överlämnat dem. Det skall dock vara tillåtet att meddela uppgifter om de behöriga myndigheterna är skyldiga att göra detta enligt gällande bestämmelser, särskilt i samband med rättsliga förfaranden. Om uppgifter röjs eller meddelas skall det ske med strikt iakttagande av gällande bestämmelser om skydd av personuppgifter, särskilt direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 9***Sanktioner**

1. Varje medlemsstat skall införa sanktioner, som skall tillämpas om den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 3 inte fullgörs. Dessa sanktioner skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall senast den 15 juni 2007 meddela kommissionen vilka sanktioner som är tillämpliga vid underlåtenhet att fullgöra den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 3.

*Artikel 10***Utvärdering**

Kommissionen skall översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning fyra år efter det att den har trätt i kraft.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 juni 2007

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 26 oktober 2005

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

D. ALEXANDER

Ordförande